

ת"פ (רחובות) 40943-07-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 40943-07-23 מדינת ישראל נ' מובה

לפני בעניין: כבוד השופטת קרן וקסלר
המאשימה

מדינת ישראל

נגד

פלוני

הנאשם

גזר דין

גזר הדין מותר בפרסום בכיסוי שם הנאשם וזאת בכדי לשמור על פרטיות המתלוננת.

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן.

בהתאם לאישום הראשון, ביום 23.12.22 בסמוך לשעה 05:00, שהו הנאשם וזוגתו, המתלוננת, בביתה של המתלוננת. כחצי שעה לאחר מכן, יצא הנאשם מהבית, כשהוא מחזיק בידו סכין וניגש לרכבה של המתלוננת וניקב את הגלגל השמאלי הקדמי.

בגין מעשים אלה הנאשם הורשע בביצוע עבירה של **היזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וכן עבירה של **החזקת סכין שלא כדין** לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

בהתאם לאישום השני, במועד שאינו ידוע למאשימה, כשמונה חודשים עובר למתואר באישום הראשון, הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת. לאור חששה של המתלוננת לשלומה נעלה את עצמה בחדר השינה. מיד לאחר מכן, בעט הנאשם בדלת החדר בחוזקה וכתוצאה מכך נגרם חור בדלת.

בגין מעשים אלה הנאשם הורשע בביצוע עבירה של **היזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק העונשין וכן עבירה של **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

על פי ההבנות בין הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו ובהמשך לכך התקבל תסקיר, אשר המליץ על השתתף מאסר על תנאי.

טיעוני הצדדים בתמצית

ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. התייחס בטיעונו לנסיבות ביצוע העבירה ולערכים המוגנים שנפגעו, בהם שמירה על כבודה, קניינה ותחושת הביטחון של המתלוננת. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ביקש להתחשב בהודייתו של הנאשם ובחסכון זמן שיפוטי, מנגד הפנה לקשיים העולים מתסקיר שירות המבחן ובעיקר לקושי של הנאשם להתבוננות פנימית אודות חלקיו בביצוע העבירה וכן להעדר המלצה טיפולית בעניינו. בנסיבות אלה, ביקש ב"כ המאשימה לדחות את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם 5 חודשי מאסר שירוצו דרך עבודות שירות לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

הסנגור, עו"ד איליה דבירין, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן וטען שמתחם הענישה מתחיל ממאסר על תנאי. לטענתו, עובר לאירוע התחוויר לנאשם שהמתלוננת עוסקת בזנות. במועד המדובר ניסה למנוע ממנה להגיע ללקוחות ובשל כך ניקב את צמיג הרכב. ביחס לתסקיר טען כי הנאשם אינו זקוק לטיפול או שיקום. נהפוך הוא. הנאשם הוא זה שמטפל במתלוננת, מסייע בשיקומה ועזר לה לחיות חיים נורמטיביים. הסנגור ביקש לתת משקל לכך שהיום הנאשם והמתלוננת מתגוררים ביחד, וכן לכך שהוא המפרנס היחיד לאביו הסובל ממחלת סרטן.

הנאשם ניצל את זכותו למילה אחרונה, שיתף בקונפליקט שנוצר בינו לבין המתלוננת עובר לביצוע העבירות. הדגיש כי לא הייתה לו כוונה לפגוע במתלוננת וכי ניקב את צמיג הרכב א במטרה למנוע ממנה לצאת לעבודה בזנות. הנאשם אמר שבדיעבד הוא מבין שהיה צריך לפתור את הדברים בדרך אחרת אולם זה הפתרון שמצא בזמן אמת. סיפר כי מאז שיקם את יחסיו עם המתלוננת והם מצויים בזוגיות מיטיבה. המתלוננת זנחה את העבודה בזנות, היא עובדת וממשיכה בלימודיה. הנאשם ביקש להקל עמו שכן הוא מפרנס את אביו שתלוי בו.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

בהתאם לעיקרון ההלימה, ייקבע מתחם העונש תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

מעשיו של הנאשם מבטאים פגיעה בערכים החברתיים המוגנים, שבבסיסם זכותה של המתלוננת לביטחון בתוך כתלי ביתה, לשמירה על שלומה הפיזי והנפשי, על קניינה ועל זכותה לחיות בכבוד ובשלוות נפש.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות, לא ניתן לנתקן מתופעה מכוערת של אלימות במסגרת התא המשפחתי, אשר יש להתייחס אליה בחומרה. גם אם אניח לטובת הנאשם כי ביקש להניא את

המתלוננת מלהמשיך בעיסוקה, הרי שהתנהגותו התוקפנית תוך אחיזה בסכין והשחתת רכוש, באופן המגביל את תנועתה של המתלוננת, פגעה בכבודה כאדם ובזכותה לנהל את חייה כרצונה. עוד יש לתת את הדעת לכך שאין מדובר באירוע נקודתי או חד פעמי וגם באירוע מוקדם יותר, כמתואר בפריט האישום השני, הזיק הנאשם לרכושה של המתלוננת ונטע בה חשש, שגרם לה להסתגר בחדר השינה. לקולה שקלתי כי כל אחד מהמקרים אינו ברף גבוה של חומרה ולא גרם לפגיעה פיזית בגופה של המתלוננת. גם הנזק שנגרם לרכוש אינו כבד במיוחד.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים נקבעו מתחמים שנעים ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021); רע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.2016); ע"פ (ת"א) 42031-02-20 טייסוב נ' מדינת ישראל (19.7.2020); עפ"ג (ב"ש) 49459-01-22 מדינת ישראל נ' רוזן (9.3.2022); עפ"ג (חי') 8694-09-20 פלוני נ' מדינת ישראל (6.5.2021); ע"פ 11074-12-21 עספור נ' מדינת ישראל (8.5.2022); רע"פ 4522/13 נעיסו נ' מדינת ישראל (16.7.2013); ת"פ (רח') 40104-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני (18.9.2023); ת"פ (י-ם) 57667-08-22 מדינת ישראל נ' סיונוב (28.11.2022) (הוגש על ידי המאשימה); ת"פ (ק"ג) 22100-07-16 מדינת ישראל נ' פרץ (15.9.2019) (הוגש על ידי המאשימה).

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים אלה ומדיניות הענישה הרווחת, אני קובעת את מתחם העונש ההולם כנע בין עונש של מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

קביעת העונש המתאים לנאשם

הנאשם כבן 33, נעדר הרשעות קודמות ומאז האירוע מושא כתב האישום לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. עוד זקפתי לזכותו של הנאשם את הודייתו בכתב אישום מתוקן, החיסכון בזמן שיפוטי ובעדות המתלוננת.

תסקיר מיום 17.9.2024 העלה כי לאורך השנים שמר הנאשם על תפקוד יציב ותקין, על אף קשיי ההסתגלות שחוה לאחר שעלה לארץ בהיותו בן 19. הוא גויס לצבא ושירת חלקי ובהמשך קיבל פטור מהמשך שירות. אביו מתגורר באוקראינה כפצוע מלחמה והנאשם מסייע לו כלכלית. הנאשם סיפר שהוא והמתלוננת מנהלים קשר זוגי חיובי המבוסס על תמיכה וכבוד הדדי, הביע חרטה וצער על התנהגותו, מכיר בחומרת מעשיו וכן שלל כוונה לפגיעה רגשית או פיזית במתלוננת. בצד זאת ניכרת עמדה מצמצמת ומטשטשת, המשליכה עליה את האחריות להסלמת המצב ביניהם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסי אלימות מושרשים ולהערכתו ברקע העבירות משבר אמון וקשיים תקשורתיים, אשר הובילו את הנאשם למצבי דחק וחוסר אונים וכן קושי בלהפעיל

שיקול דעת ולווסת כעסיו ורגשותיו. הואיל והנאשם עומד לדין לראשונה, מבטא שאיפות להמשך ניהול חיים נורמטיביים, מבין את חומרת מעשיו, חווה הרתעה מההליך המשפטי, סבר שירות המבחן כי אין צורך בהעמדתו תחת צו מבחן וניתן להסתפק בהשתתף מאסר על תנאי.

נתתי דעתי לקשיים העולים מהתסקיר. ייתכן שמוטב לו היה הנאשם משתלב בטיפול, אולם לא איני סבורה כי במקרה דנן יש בהיעדר של הליך טיפולי כדי להצדיק החמרה עמו.

מהמקובץ לעיל עולה כי האירועים מושא כתב האישום לא נשנו ואין מדובר בנאשם שמאופיין בדפוסים אלימים. יש לצין כי בשיחה שערך עמה שירות המבחן, שללה המתלוננת חשש מפני הנאשם. תארה ברקע העבירות תקופה מתוחה של קושי, אולם מסרה שכיום מקיימים יחסים תקינים. גם לאחר הטיעונים לעונש פנתה המתלוננת במכתב לבית המשפט בו כתבה כי בעת האירוע הייתה במצב מעורער ופירשה באופן שגוי את ניסיונותיו של הנאשם להרגיעה. המתלוננת תארה זוגיות חמה ואוהבת בינה לבין הנאשם בה היא זוכה לתמיכה ולדאגה.

נוכח מכלול השיקולים לקולה ובשים לב לתסקיר שהוא חיובי בעיקרו ואינו מלמד על נזקקות טיפולית או מסוכנות להישנות עבירות נוספות, מצאתי לגזור את העונש בחלקו התחתון של מתחם הענישה.

לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור כל עבירה בה הורשע או כל עבירה שיש בה יסוד של אלימות כלפי גוף או כלפי רכוש, וזאת למשך 3 שנים.

ב. הנאשם ישלם לנפגעת העבירה פיצוי בסך של 1,500 ₪. המאשימה תעביר את פרטי נפגעת העבירה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים ותעדכן את נפגעת העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק. הפיצוי ישולם עד ליום 1.12.2024.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 2,500 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.1.2025 ובכל אחד בחודש שלאחריו. ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, בהסכמת הנאשם, היא תקוזז לטובת הפיצוי והקנס, והיתרה תושב לו כפוף לכל דין, לרבות עיקול. תשלום הקנס או הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגבייה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

ד. הנאשם יתחייב להימנע מעבירות בהן הורשע במשך שלוש שנים מהיום, וככל שיפר התחייבותו

ישלם סך של 2,000 ₪.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן

ניתן היום, ה' תשרי תשפ"ה, 07 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.